

Sygn. akt III U 274/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2014r. w O.

sprawy z odwołania J. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 27.02.2014 r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

J. C. (1) wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 27.02.2014r., odmawiającej mu prawa do emerytury. Wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił mu okresów pracy: w Kombinacie Budowlanym w O. od 01.10.1972r. do 31.05.1984r. i w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od 01.06.1984r. do 30.11.1991r.

W uzasadnieniu wskazał, że oba te zakłady zostały zlikwidowane, rodzaj wykonywanych przez niego czynności potwierdzą jednak świadkowie.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że odwołujący na dzień 01.01.1999r. wykazał okres pracy wynoszący łącznie 25 lat, nie wykazał jednak żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wskazał również, że na okoliczność pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. odwołujący złożył jedynie ogólne świadectwo pracy, w którym wskazano, iż był zatrudniony na stanowisku cieśli i spawacza. Biorąc powyższe pod uwagę ZUS stwierdził, że J. C. (1) nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, dlatego zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W toku postępowania odwołujący oświadczył, że domaga się też zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia: od 09.11.1971r. do 14.04.1973r. w Przedsiębiorstwie (...) 7 w W., od 10.01.1993r. do 31.12.1993r.

i od 10.03.1995r. do 31.12.1995r. w Zakładzie (...) w O. i od 01.08.1996r. do 30.06.1997r. w Zakładzie Usługowo-Handlowym (...) w O..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

J. C. (1) w dniu 22.01.2014r. złożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do emerytury.

Po jego rozpoznaniu ZUS w dniu 17.02.2014r. wydał decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach oraz jest członkiem OFE i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa.

W odwołaniu od tej decyzji J. C. (1) złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa, dlatego ZUS w dniu 27.02.2014r. wydał kolejną decyzję, w której ponownie odmówił mu prawa do emerytury. W decyzji tej ponownie nie uwzględnił żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ta decyzja jest obecnie przedmiotem rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu odwołanie J. C. (1) od decyzji ZUS z 27.02.2014r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Poza sporem jest, że J. C. (1) w dacie składania wniosku osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz na dzień 01.01.1999r. udokumentował wymagany ogólny staż pracy, złożył też wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,.

Przedmiotem sporu było zaś ustalenie, czy posiada wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z akt ZUS wynika, że organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

J. C. (1) ostatecznie domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia: w Przedsiębiorstwie (...) 7 w W. od 09.11.1971r. do 14.04.1973r., w Kombinacie Budowlanym w O. od 01.10.1972r. do 31.05.1984r., w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od 01.06.1984r. do 30.11.1991r., w Zakładzie (...) w O. od 10.01.1993r. do 31.12.1993r. i od 10.03.1995r. do 31.12.1995r. oraz w Zakładzie Usługowo-Handlowym (...) w O. od 01.08.1996r. do 30.06.1997r.

Wskazać trzeba, że decydującą rolę w analizie charakteru pracy odwołującego, z punktu widzenia uprawnień emerytalnych, ma możliwość jej zakwalifikowania pod którąś z pozycji wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. Rozporządzenie wymienia enumeratywnie rodzaje wykonywanych prac, które uznawane są za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonych mu prac. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin

dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do w/w Rozporządzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007r., III UK 27/07, OSNP 2008 Nr 21-22, poz. 325, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008r., I UK 210/07, OSNP 2009 r., nr 5-6, poz. 75 i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009r., I PK 194/08, LEX nr 528152).

Okoliczności powyższe Sąd miał na uwadze oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy.

W celu wykazania zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) 7 w W. J. C. (2) złożył ogólne świadectwo pracy (k. 3 akt kap. pocz.). Wskazano w nim, iż był zatrudniony w okresie od 09.11.1971r. do 14.04.1973r. na stanowisku pracownika fizycznego. W ocenie Sądu data końcowa tego zatrudnienia została wskazana nieprawidłowo.

Poza sporem jest bowiem, iż odwołujący już w dniu 01.10.1972r. został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu na podstawie umowy o pracę w Kombinacie Budowlanym w O. (Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w O.), a ponieważ nie pracował jednocześnie w dwóch zakładach pracy, okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) 7 w W. można mu zaliczyć tylko do daty 30.09.1972r.

W ocenie Sądu okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)7 w W.od 09.11.1971r. do 30.09.1972r. nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Z zeznań J. C. (2)wynika, iż w tym zakładzie był zatrudniony jako pracownik fizyczny. Takie samo stanowisko wskazano w świadectwie pracy, dlatego trudno dać mu wiarę, iż jego czynności polegały jedynie na układaniu torów kolejowych. Nadto Sądowi z innych spraw o emeryturę, gdzie odwołujący również domagali się zaliczenia okresu zatrudnienia w w/w zakładzie pracy, wiadomo jest, iż zakład ten zajmował się m.in. budową dworca centralnego w W.i innymi pracami w budynkach dworców. Ze sprawy IIIU 263/14, dotyczącej B. B., Sądowi wiadomo jest, iż z Decyzji Ministra Komunikacji wynika, że (...) było w strukturach (...)dopiero w okresie od 01.01.1983r. do 30.06.1991r.

Zgodnie z § 4 ust. 3 Rozporządzenia RM z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników... do okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, zalicza się także okresy zatrudnienia na kolei w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin. Ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin weszła w życie od 01.01.1983r. Zgodnie z tą ustawą (art. 6 ust. 1) za okresy zatrudnienia na kolei uważa się okresy pozostawania w stosunku pracy w kolejowych jednostkach organizacyjnych, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy.

Zgodnie zaś z art. 43 ust. 1 ustawy o emeryturach i Rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy zatrudnienia na kolei uważa się okresy pozostawania w stosunku pracy w kolejowych jednostkach organizacyjnych, w czasie których pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy.

W okresie zatrudnienia odwołującego w (...) obowiązywała ustawa z dnia 23 stycznia 1968r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin. Z jej treści wynika, iż pracownikami kolejowymi w rozumieniu ustawy były osoby pozostające w stosunku pracy na podstawie mianowania lub umowy o pracę albo na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy w jednostkach (komórkach) organizacyjnych resortu komunikacji, w których pracownikom przysługiwał dodatek za wysługę lat, przewidziany w dekreście z dnia 21 kwietnia 1954r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych.

Ponieważ odwołujący był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) 7 w W. tylko niepełny rok i była to jego pierwsza praca, nie przysługiwał mu dodatek za wysługę lat. Nadto (...) pozostawało w strukturze (...) dopiero od 01.01.1983r., w/w okres zatrudnienia nie może więc być uważany za okres zatrudnienia na kolei.

Zauważyć trzeba, że świadectwo pracy za sporny okres zostało wystawione odwołującemu dopiero w dniu 25.04.1991r., dlatego więc na pieczętce zakładu wystawiającego świadectwo znalazł się zapis (...). Sąd w toku postępowania uzyskał

akta osobowe J. C. (2) z w/w okresu zatrudnienia. W aktach tych znajduje się karta przebiegu zatrudnienia i umowa o pracę, gdzie nazwę zakładu wskazano jako w Przedsiębiorstwo (...) 7 w W..

Z tych względów Sąd uznał, że w/w okresu zatrudnienia nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w O. (Kombinacie Budowlanym w O.) od 01.10.1972r. do 31.05.1984r. J. C. (2) złożył legitymację ubezpieczeniową (k. 49 akt kap. pocz.), w której wskazano, iż odwołujący był zatrudniony w okresie od 02.10.1972r. do 31.05.1984r. na stanowisku spawacza.

Dokument ten należało jednak skonfrontować z danymi wynikającymi z akt osobowych, uzyskanych z archiwum. W aktach tych znajduje się świadectwo pracy z dnia 31.05.1984r., w którym wskazano, iż był on zatrudniony w okresie od 02.10.1972r. do 31.05.1984r. na stanowisku cieśla-stolarz, a ostatnio na stanowisku spawacza. Z akt osobowych wynika, że odwołujący od 01.10.1972r. do 30.09.1976r. pracował jako robotnik stolarz- cieśla a następnie od 01.10.1976r. do 31.05.1984r. jako spawacz. Świadczy o tym treść angaży, a w szczególności angażu z 16.09.1976r. o przeniesieniu ze stanowiska stolarza na stanowisko spawacza. Wprawdzie w toku postępowania J. C. (2) złożył książeczkę spawacza, wystawioną w dniu 04.02.1974r. (k. 32a.s.), lecz wobec treści w/w dokumentów z akt osobowych należy uznać, iż wykonywał on w pełnym wymiarze czasu pracę spawacza dopiero od 01.10.1976r.

W aktach osobowych J. C. (2) znajdują się też karty zarobkowe (które w kserokopii zostały złożone również w ZUS). Wynika z nich, iż odwołujący korzystał z urlopów bezpłatnych w dniach: od 01.01.1973r. do 03.01.1973r., od 01.09.1973r. do 03.09.1973r., od 01.09.1979r. do 12.09.1979r. i od 01.10.1981r. do 12.10.1981r. Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie zaliczył do stażu pracy okresów urlopów bezpłatnych, co jest prawidłowe, dlatego okresów od 01.09.1973r. do 12.09.1973r. i od 01.10.1981r. do 12.10.1981r. nie można zaliczyć do stażu pracy w szczególnych warunkach, chociaż odwołujący formalnie zajmował już stanowisko spawacza.

Biorąc powyższe pod uwagę do pracy w szczególnych warunkach na stanowisku spawacza można zaliczyć jedynie okres od 01.10.1976r. do 31.05.1984r., z wyłączeniem urlopów bezpłatnych od 01.09.1979r. do 12.09.1979r. i od 01.10.1981r. do 12.10.1981r., co stanowi okres 7 lat i 7 miesięcy.

Z treści Wykazu A Dział XIV poz. 12, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynika, że prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym zaliczone zostały do prac w szczególnych warunkach.

Praca cieśli nie jest pracą w szczególnym charakterze lub szczególnych warunkach, gdyż nie jest wymieniona w w/ w Rozporządzeniu.

Zaliczając okres od 01.10.1976r. Sąd miał również na uwadze zeznania J. C. (2) oraz świadków R. D. i J. S..

Odwołujący na rozprawie w dniu 19.08.2014r. zeznał, że w Kombinacie Budowlanym (...) na początku był cieślą i wówczas robił szalunki, pracował jako pomoc, bo dopiero uczył się, układał deski, szalunki pod fundamenty, stropy, natomiast zalewaniem zajmowała się inna brygada. Zeznał, iż następnie przeniesiono go na stanowisko spawacza i wówczas spawał w łazienkach wsporniki, na dachach wywiewki kominowe, balustrady, w maszynowniach, w zsykach windowych.

R. D., który pracował w (...) w latach 1979-1990 zeznał, iż odwołujący spawał progi w ościeżnicach, wsporniki, w hydroforniach pręty, kraty, w przepompowniach.

J. S., który pracował w (...) od 1974r. do 1978r. jako majster budowy zeznał, że odwołujący był najpierw stolarzem, a potem pracował jako spawacz. Jako cieśla pracował na robotach wykończeniowych, cieśle robili stolarkę, pasowali drzwi, montowali drzwi, okna. Świadek dodał, iż gdy odwołujący dostał angaż spawacza, to już tylko spawał.

Powyższe zeznania potwierdzają więc dane zawarte w aktach osobowych J. C. (2) i fakt jego zatrudnienia początkowo na stanowisku cieśli, a następnie – po zmianie angażu od 10.10.1976r. – na stanowisku spawacza. Potwierdzają też fakt, iż praca na stanowisku cieśli nie była pracą w szczególnych warunkach.

J. C. (2) domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach również okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. od 01.06.1984r. do 30.11.1991r.

Na okoliczność tego zatrudnienia odwołujący złożył do ZUS ogólne świadectwo pracy, wystawione w dniu 01.10.1991r. (k. 11 akt kap. pocz.). Wynika z niego, iż był zatrudniony w okresie od 01.06.1984r. do 30.11.1991r., w tym w okresie od 01.06.1984r. do 31.07.1987r. jako cieśla a w okresie od 01.08.1987r. do 30.11.1991r. jako spawacz.

Z akt ZUS wynika, iż organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję do stażu pracy nie uwzględnił okresów: 30.06.1985r. do 04.11.1985r., od 01.12.1986r. do 02.01.1987r. i od 25.10.1990r. do 17.12.1990r.

W ocenie Sądu do stażu pracy należy zaliczyć okres od 30.06.1985r. do 04.11.1985r. Organ rentowy odmawiając zaliczenia tego okresu uznał, iż za ten okres odwołującemu nie zostało wypłacone wynagrodzenie za pracę lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego. Opierał się przy tym na treści karty wynagrodzeń za 1985r., w której nie ma zapisów dotyczących miesięcy lipiec-październik. W ocenie Sądu sama ta okoliczność nie może jednak powodować uznania, iż odwołujący w w/w okresie nie pracował. W jego aktach osobowych nie ma bowiem żadnej wzmianki o tym, aby w okresie od 30.06.1985r. do 04.11.1985r. odwołujący miał udzielony urlop bezpłatny, dlatego należy uznać, iż świadczył w tym okresie pracę. Okres ten nie ma natomiast znaczenia dla stażu pracy w szczególnych warunkach, gdyż odwołujący był wówczas zatrudniony na stanowisku cieśli.

Okresy od 01.12.1986r. do 02.01.1987r. i od 25.10.1990r. do 17.12.1990r. nie podlegają natomiast wliczeniu do ogólnego stażu pracy. Są to okresy przypadające bezpośrednio po zakończeniu pracy odwołującego na budowie eksportowej za granicą, w okresach tych odwołujący wykorzystywał urlop wypoczynkowy, za który wypłacono mu ekwiwalent pieniężny, co wynika z pism znajdujących się w jego aktach osobowych z dnia 08.11.1986r. i z dnia 04.10.1990r.

Okres niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, do którego pracownik nabył prawo w czasie pracy na tzw. budowie eksportowej, a za który po zakończeniu zatrudnienia za granicą wypłacono mu ekwiwalent pieniężny nie stanowi ani okresu składkowego, ani nieskładkowego w rozumieniu art. 6 i art. 7 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 marca 2007r. III AUa 2537/05, Biul.SAKa 2008/1/33). Wobec powyższego w/w okres nie może być zaliczony także do pracy w szczególnych warunkach.

Oceniając zasadność odwołania Sąd miał na uwadze dane zawarte w aktach osobowych odwołującego. Wynika z nich, iż J. C. (1) w okresie od 01.06.1984r. do 04.11.1985r. był zatrudniony jako cieśla, od 05.11.1985r. do 30.11.1986r. był zatrudniony na budowie eksportowej w (...) jako cieśla a następnie w okresie od 01.12.1986r. do 02.01.1987r. wykorzystywał urlop po powrocie z pracy z zagranicy, za który wypłacono mu ekwiwalent pieniężny. Do pracy odwołujący powrócił od dnia 02.01.1987r. i do 28.02.1987r. pracował jako spawacz a następnie od 01.03.1987r. do 31.07.1987r. jako cieśla. Z dniem 01.08.1987r. został przeniesiony na stanowisko spawacza i pracował na tym stanowisku do 12.01.1989r. a od dnia 13.01.1989r. do 31.10.1990r. był ponownie zatrudniony na budowie eksportowej w (...) jako spawacz. Po powrocie z zagranicy w okresie od 01.11.1990r. do 16.12.1990r. wykorzystywał urlop, za który wypłacono mu ekwiwalent pieniężny. Następnie w okresie od 17.12.1990r. do 30.11.1991r. pracował jako spawacz.

Z powyższych dokumentów wynika więc, że J. C. (1) w okresie zatrudnienia w (...) czynności wykonywał zarówno w Polsce, jak i na budowie eksportowej za granicą.

Na okoliczność pracy odwołującego w Polsce Sąd przesłuchał świadków J. S. i M. P..

J. S. zeznał, iż w (...) w O. pracował od kwietnia 1980r. do stycznia 1992r. jako starszy majster budowy. Pytany o odwołującego zeznał, iż był on w grupie ciesielsko – monterskiej i tam spawał. Świadek pytany o czynności wykonywane przez cieśli zeznał, iż cieśle robili szalunki metalowe, montowali je, przygotowywali szalunki do fundamentów, pomagali betoniarzom, montowali też gotowe elementy metalowe, przygotowywali rusztowania, brali udział w montażu elementów, łapiąc je na śruby.

Świadek M. P. pracował z odwołującym w (...) tylko na jednej budowie – (...) w O.. Świadek był cieślą i brygadzystą, jego brygada zajmowała się montowaniem hali (...). Z jego zeznań wynika, iż przy pracach przy montażu pracował odwołujący, który spawał metalowe elementy, zaś cieśle wykonywali szalunki do fundamentów i do stropów, układali deski, a beton rozgarniali betoniarze. Świadek zeznał również, że J. C. (1) pracował z nim kilka miesięcy a potem został przeniesiony do W..

J. C. (1), przesłuchiwany na okoliczność pracy w (...) w Polsce zeznał, iż przez cały okres zatrudnienia w Polsce pracował jako spawacz. Sąd nie dał mu jednak wiary.

W ocenie Sądu należy przyjąć, iż odwołujący pracował w Polsce jako cieśla w okresie od 01.06.1984r. do 04.11.1985r. i od 01.03.1987r. do 31.07.1987r. Świadczą o tym przede wszystkim angaże, znajdujące się w jego aktach osobowych, w których wskazano stanowisko cieśli oraz zeznania świadka J. S. (zatrudnionego od 1980r.), który zeznał, iż odwołujący pracował w brygadzie ciesielsko-monterskiej. Także w ogólnym świadectwie pracy wskazano, iż odwołujący był zatrudniony jako cieśla do 31.07.1987r., a jako spawacz dopiero od 01.08.1987r. Nadto podkreślić trzeba, że w aktach osobowych odwołującego znajduje się jego pismo - podanie z dnia 06.04.1987r., gdzie wskazał że po powrocie z urlopu po budowie zagranicznej (a więc od 02.01.1987r.) został skierowany na budowę (...)u jako spawacz ze stawką 85zł/godz., przez 2 miesiące otrzymywał taką stawkę, a potem przeniesiono go na budowę Szpitala w O., gdzie z braku frontu robót jako spawacza był cieślą ze stawką 80zł/godz. Z akt osobowych wynika nadto, iż na skutek tego pisma z dniem 01.08.1987r. nastąpiła podwyżka stawki wynagrodzenia odwołującego i wówczas od 01.08.1987r. powierzono mu obowiązki spawacza.

Sąd nie dał więc wiary odwołującemu co do tego, iż przez cały okres zatrudnienia w Polsce pracował jako spawacz. Wskazać trzeba, iż prawo do emerytury w obniżonym wieku stanowi odstępstwo od zasady powszechnego wieku emerytalnego i w związku z tym nie można poprzestać tylko na uprawdopodobnieniu wykonywania pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do Rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, lecz musi zostać udowodnione, a temu służą m.in. dokumenty. Dlatego w tej kategorii spraw podkreśla się, że same zeznania świadków czy wnioskodawcy, gdy nie znajdują potwierdzenia w dokumentach pracowniczych, nie stanowią miarodajnego dowodu pracy w szczególnych warunkach (tak np. Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 16.10.2013r., III AUa 211/13, LEX nr 1386117).

W tej sytuacji należy uznać, iż J. C. (1) w Polsce pracował jako cieśla w okresach od 01.06.1984r. do 04.11.1985r. i od 01.03.1987r. do 31.07.1987r. a jako spawacz w okresie od 02.01.1987r. do 28.02.1987r. (na budowie (...)) i w okresie od 01.08.1987r. do 12.01.1989r. oraz po powrocie z budowy eksportowej od 17.12.1990r. do 30.11.1991r. Fakt pracy na stanowisku spawacza w okresie od 02.01.1987r. do 28.02.1987r. (na budowie (...)) wynika z zeznań świadka M. P. oraz z treści w/w pisma odwołującego z dnia 06.04.1987r., gdzie wskazał, że po powrocie z urlopu po budowie zagranicznej został skierowany na budowę (...)u jako spawacz. Okres od 01.08.1987r. do 12.01.1989r. oraz po powrocie z budowy eksportowej od 17.12.1990r. do 30.11.1991r. wynika zaś z dokumentacji osobowej, gdzie wskazano stanowisko spawacza oraz zeznań świadka J. S..

Okresy zatrudnienia w Polsce na stanowisku spawacza wynoszą łącznie 2 lata i 7 miesięcy.

Zdaniem Sądu do pracy w szczególnych warunkach można zaliczyć tylko okresy zatrudnienia J. C. (1) na stanowisku spawacza. Praca w charakterze cieśli nie jest natomiast pracą w szczególnych warunkach. Stanowisko takie zajęł m.in. Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 07.03.2014r. (III AUa 733/13, LEX nr 1466899) stwierdzając, iż

praca ubezpieczonego polegała na montażu konstrukcji drewnianych na wysokości, wykonywaniu form i deskowań drewnianych przeznaczonych do konstrukcji betonowych i żelbetowych, wykonywaniu szalunków (konstrukcji z drewna i drewnopodobnych), które były następnie wypełnione betonem. Prace te były wykonywane i na wysokości i w wykopach. Charakter tej pracy nie jest tożsamy z opisanym w punkcie 6 Działu V zakresem prac - prace przy montażu konstrukcji metalowych na wysokości. Wymienienie pracy cieśli wyłącznie w akcie niższego rzędu w zarządzeniu resortowym przy braku tego stanowiska w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. pozostaje bez wpływu na prawo do emerytury. Sąd Okręgowy w Ostrołęce podziela w/w stanowisko.

Odnosząc się do zatrudnienia odwołującego za granicą na budowie eksportowej w (...) wskazać trzeba, że J. C. (1) był tam zatrudniony dwukrotnie: od 05.11.1985r. do 30.11.1986r. i od 13.01.1989r. do 31.10.1990r. Powyższe okresy wynikają z umów o pracę na budowie eksportowej, znajdujących się w jego aktach osobowych.

W ocenie Sądu materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, iż J. C. (1) był zatrudniony jako spawacz w (...) w okresie od 13.01.1989r. do 31.10.1990r., natomiast w okresie od 05.11.1985r. do 30.11.1986r. pracował jako cieśla.

Ustalając czynności wykonywane w okresie od 05.11.1985r. do 30.11.1986r. Sąd oparł się o dokumentację, zawartą w aktach osobowych J. C. (1), a w szczególności o treść umowy o pracę, zawartej w w/w okresie, w której wskazano, iż został on zatrudniony na stanowisku cieśli. W świetle tej umowy Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującego, który wywodził, że pracował wówczas jako spawacz. Nadto odwołujący przed wyjazdem był zatrudniony w Polsce jako cieśla.

Co do okresu od 13.01.1989r. do 31.10.1990r. Sąd uznał, iż odwołujący wykazał, że w tym okresie faktycznie pracował jako spawacz. Na tę okoliczność złożył dodatkowe dowody w postaci pisemnych oświadczeń W. J. i M. B. (k. 78-79a.s.), którzy razem z nim byli zatrudnieni na budowie w tym okresie. Nadto zauważyć trzeba, że w umowie o pracę na budowie eksportowej, zawartej na ten okres wskazano stanowisko cieśla- spawacz a na k. 45 akt osobowych znajduje się zaświadczenie, wystawione 03.10.1990r., w którym wskazano stanowisko spawacza. Istotne znaczenie ma również fakt, iż odwołujący przed wyjazdem w 1989r. był już zatrudniony w Polsce jako spawacz.

Okres pracy na budowie eksportowej od 13.01.1989r. do 31.10.1990r. stanowi 1 rok 9 miesięcy i 19 dni.

Łączny okres zatrudnienia w szczególnych warunkach w (...) Przedsiębiorstwie (...) w O. wynosi więc 4 lata 4 miesiące i 19 dni.

J. C. (1) domagał się zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach również okresów zatrudnienia w Zakładzie (...) w O. od 10.01.1993r. do 31.12.1993r. i od 10.03.1995r. do 31.12.1995r.

Na okoliczność tych okresów zatrudnienia odwołujący złożył do ZUS zaświadczenie o zatrudnieniu (k. 34 akt kap. pocz.), nie wskazuje ono jednak stanowiska pracy. Złożył nadto kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej (k. 49-50 akt kap. pocz.), w której wskazano okres zatrudnienia od 10.01.1993r. do 31.12.1993r. na stanowisku monter-spawacz instalacji sanitarnych i okres zatrudnienia od 10.03.1995r. do 31.12.1995r. na stanowisku montera instalacji sanitarnej.

Sąd w toku postępowania uzyskał akta osobowe, w których znajdują się m.in. umowy o pracę na stanowisku monter-spawacz zawarte na okres od 10.01.1993r. do 31.12.1993r. i umowy o pracę na stanowisku monter zawarte na okres od 10.03.1995r. do 31.12.1995r. Na rozprawie w dniu 19.08.2014r. J. C. (1) złożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wystawione za oba te okresy zatrudnienia i wskazujące, iż był zatrudniony jako spawacz przy pracach budowlanych (k. 44a.s.).

W celu ustalenia rodzaju czynności wykonywanych przez odwołującego w w/w zakładzie Sąd przesłuchał W. M. w charakterze świadka oraz dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego w charakterze strony.

W. M. zeznał, iż J. C. (1) w okresie pierwszego i drugiego zatrudnienia wykonywał czynności związane z instalacjami gazowymi, spawał rury, instalacje, w tym w kotłowniach. Z jego zeznań wynika, iż rury układały inne osoby a odwołujący zajmował się spawaniem.

Także J. C. (1) zeznał, iż w okresie zatrudnienia w zakładzie (...) pracował jako spawacz, spawał węzły ciepłownicze, rurociągi do budynków, bloki, instalacje gazowe, centralne. W brygadzie były 3-4 osoby, montażysta zakładał centralne, gaz, grzejniki a on spawał.

Sąd dał wiarę w/w zeznaniom, gdyż są one zgodne ze sobą, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Odwołujący w w/w okresie zatrudnienia posiadał już uprawnienia spawalnicze.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, iż do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć w/w okresy zatrudnienia w Zakładzie (...) w O. od 10.01.1993r. do 31.12.1993r. i od 10.03.1995r. do 31.12.1995r. Łącznie stanowią one okres 1 rok 9 miesięcy i 14 dni.

Do pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć również okres zatrudnienia w Zakładzie Usługowo-Handlowym (...) w O. od 01.08.1996r. do 30.06.1997r. (11 miesięcy).

Na okoliczność tego zatrudnienia odwołujący złożył do ZUS zaświadczenie Rp-7 (k. 40 akt kap. pocz.). Wprawdzie wskazuje ono stanowisko montażysta budowlany, lecz w dniu 19.08.2014r. odwołujący złożył do akt świadectwo pracy z dnia 30.06.1997r. (k. 44a.s.) wskazujące jego zatrudnienie na stanowisku montera-spawacza a w dniu 27.08.2014r. złożył do akt świadectwo pracy w szczególnych warunkach wskazujące, że pracował jako monter-spawacz (szczególnie spawacz) w budynkach mieszkalnych (k. 54a.s.).

Również przesłuchany w charakterze świadka M. K. zeznał, iż odwołujący był zatrudniony na podstawie umowy o pracę jako spawacz. Dodał, iż jego zakład zajmuje się hydrauliką, zakładaniem instalacji CO, instalacji wodn.-kan., sieci zewnętrznych, kanalizacji i instalacji gazowych a odwołujący wykonywał czynności przy instalacjach CO i instalacji gazowej, tylko spawał. Rury układali natomiast monterzy.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka uznając, iż gdyby odwołujący nie wykonywał czynności spawacza, W. M. nie wystawiłby mu świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Nadto Sąd miał na uwadze, że na rozprawie w dniu 12.11.2014r. W. M. złożył do akt m.in. podanie J. C. (1) o przyjęcie do pracy, datowane na 01.08.1996r., w którym prosi o zatrudnienie na stanowisku spawacza.

Uwzględnienie w/w okresów pracy w szczególnych warunkach nie może jednak skutkować przyznaniem J. C. (1) prawa do emerytury. Wszystkie uwzględnione okresy zatrudnienia stanowią bowiem okres pracy w szczególnych warunkach jedynie w wymiarze 14 lat 8 miesięcy i 3 dni. W tej sytuacji odwołujący nie spełnia warunków wymaganych do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury, wynikających z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie wykazał 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§1 kpc oddalił odwołanie J. C. (1) od decyzji ZUS z dnia 27.02.2014r.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.